

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra ELNA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611310531616/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

ud. Det var de sidste Dage i April. Foraarsolen brød sig Vej ad alle Sidegader, og Himlen var straalende lys. Der laa i Glansen et brunligt Skær over Grønningens Træer, og Buskene langs Kastelsgraven stod i Knop.

Elna havde faaet Rødme i Kinderne: Se, sagde hun, hvor Sundet er violblaat.

De kørte langs med Stranden. Buskene bag Havernes Rækværk grønnedes under den glinsende Sol; inde paa Plænerne spiredede det fine Græs pletvis i den muldede Jord, hvor rundtom Krokus blomstrede med skinnende Farver. De vilde Ribs hang med rødmende Klaser.

Elna talte ikke meget. Hun lod sit Blik langsomt glide fra Sundet og den lyseblaa Himmel.

— Holger, sagde hun, og hendes Haand, der hvilede paa hans Arm, greb fastere. Hvor Livet dog er smukt . . . vidunderlig smukt.

Og hendes Øjne blev fugtige, og Taarerne begyndte at rulle ned ad hendes Kinder.

— Elna, sagde han, Du er syg, hvorfor græder Du?

Hun løftede Armen, og medens hun strakte den ud imod Sundet, sagde hun:

— Er her da ikke smukt?

Hun sad atter lidt med Blikket fæstet paa Vandet . . . Og uden at tage Øjnene bort fra Himlen og det blaa Sund sagde hun:

— At tænke sig den Lykke at blive gamle med hinanden.

En Dreng kom ud af en Have med en Kurv Violer i smaa Bundter. Elna lod Vognen holde. Hvad koster dine Violer? spurgte hun.

— Ti Øre Bundtet.

— Giv mig dem alle!

Hun tog ned i Kurven med begge Hænder og førte Violerne op mod sit Ansigt. Hvor de dufter, sagde hun, hvor de dufter frisk. Saa spredte hun dem ud paa sit Skød, og hun tog dem atter op — en for en og lod Solen kærtegne deres Kalk.